

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det var med glæde, at jeg hørte ministeren nævne, at der vil blive taget nogle initiativer til, at det talte danske sprog vil blive forbedret på public service-kanalerne.

Jeg spurgte også fra talerstolen, hvad ministeren havde tænkt sig at iværksætte af konkrete tiltag, og mit spørgsmål går på: Hvad har ministeren tænkt sig konkret at gøre, og hvor lang tid vil der gå, for vi er altså mange, der er utålmodige, og vi er mange, der synes, det er skrækkeligt at høre på den forfladigelse af det danske sprog, som der sker?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der står i den public service-kontrakt, som Kulturministeriet har lavet med Danmarks Radio, at de skal forbedre det talte danske sprog i Danmarks Radio, og at de skal være opmærksom på det. Det vil sige, at de i de årlige tilbagemeldinger, der kommer fra Danmarks Radio, hvor de viser, hvordan de har opfyldt den kontrakt, vi har indgået med dem, skal dokumentere, at de har gjort noget for det talte danske sprog i Danmarks Radio. Det handler om oplæsere, det handler om radio- og tv-programmer. Det vil der blive taget hensyn til, og det vil der blive taget fat på.

Det samme med hensyn til afspilningen af dansk musik. Der skal spilles mere dansk musik i Danmarks Radio i årene fremover. Vi har gjort det samme med den nye femte radiokanal, Sky Radio. Som noget helt unormalt og ikke særlig typisk borgerligt har vi valgt at sige, at der skal spilles 30 pct. skandinavisk musik på den nye kommercielle kanal. Det er helt uhørt, sandsynligvis i hele verden, men det har vi gjort for at være med til at fremme dansk musiks udvikling i Danmark.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Som ministeren jo ved, kender undertegnede godt den public service-kontrakt, der er indgået i medieforliget, så jeg ved også godt, hvad den indeholder. Det, som jeg nok er mere interesseret i at vide, er, hvordan ministeren vil få den dokumentation, og hvad dokumentationen går ud på.

Vi bruger alle sammen nogle floskler om nogle intentioner, men der kommer aldrig noget konkret ud af det. Så har ministeren tænkt sig

det som et hyrdebrev, har ministeren tænkt sig at få det skriftligt? Jeg bryder mig ikke om de gode intentioner, jeg vil se noget konkret på bordet.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Gode intentioner er vel altid gode? Spørgsmålet er, hvordan de bliver gennemført. Jeg kan love, at vi holder skarpt øje med det, for det er jo en sag, som forligspartierne bag medieforliget går meget op i, inklusive fru Louise Freverts parti, Dansk Folkeparti.

I den dialog, vi løbende har med Danmarks Radio, vil vi gøre opmærksom på det, men jeg ved, at Danmarks Radio også vil melde tilbage om, hvilke initiativer de har taget på det her område, når de skal afrapportere fra det første år. Vi vil gøre opmærksom på det i den dialog, vi har med Danmarks Radios ledelse.

Kl. 11.50

Første næstformand (Svend Auken):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, siger vi tak til ministeren. Er der nogen, der ønsker ordet i anden omgang? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om postbefordring.

Af trafikministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 17/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Heiselberg (V):

Nu kan det jo være svært for en vestjyde at tage ordet efter sådan en kvalificeret debat om det danske sprog, men jeg håber, at det går alligevel.

Jeg vil indledningsvis gerne fastslå, at vi i Danmark har et postvæsen, som vi kan være tilfreds med. Man kan egentlig undre sig over, at der i så stor en virksomhed ikke oftere opstår problemer i forhold til kunderne. Vi må jo med-

give, at den gamle etat har været underkastet store ændringer i de senere år, og min opfattelse er, at de nye udfordringer om øget liberalisering af Post Danmark er noget, som ledelsen og ansatte har taget op som netop en udfordring.

Nu står vi så med et lovforslag om den fremtidige postpolitik, som bl.a. er affødt af de liberaliseringskrav, der er fra EU, og i den forbindelse er det så både naturligt og klogt, at vi tilretter postloven til en ny tid, hvor vi er åbne over for, at andre kan komme ind på postmarkedet.

Jeg er ikke i tvivl om, at der er nye operatører, der gerne havde set, at vi havde givet postmarkedet helt frit. Men så længe vi ønsker, at koncessionshaveren skal have en befordringspligt, hvor posten skal bringes ud til Maren i køret uden ekstra portoudgift, må vi acceptere, at koncessionshaveren har nogle rettigheder, som rækker ud over en total åbning af det liberale marked.

Ifølge lovforslaget sker der en liberalisering af brevmarkedet fra 2005, således at eneretsgrænsen nedsættes fra 100 g til 50 g i 2005. Koncessionshaveren vil fortsat have eneret og pligt til at opstille postkasser, og koncessionshaveren skal fortsat have eneret og pligt til at udgive frimærker, og andre postvirksomheder skal have adgang til mod betaling at gøre brug af koncessionshaverens modtagedatabase m.v.

Praktisk administration af postområdet vil fortsat blive varetaget af koncessionshaveren, men med klagemuligheder for at få adgang til at oprette postnumre. Befordringspligten vil fortsat bestå, men koncessionshaveren har lov til at yde en øget service, eventuelt mod betaling. Enhedsprincippet fastholdes; det vil sige, at det ikke er dyrere at sende breve og pakker til og fra Thisted, end det er at sende til og fra Nordsjælland.

Der bliver bindende kvalitetskrav for både pakker og breve med en dag til dag-udbringningsprocent på 93. Endelig bliver det frit for koncessionshaver, om de vil uddele post grundlovsdag og juleaftensdag. Jeg håber her, at der bliver taget hensyn til postbudene.

Vedrørende postbetjeningsstederne synes jeg også, at lovforslaget her lægger op til noget fornuftigt. Det har jo i tidens løb været en sag, der har optaget de fleste politikere, hvorvidt deres lokale posthus skulle bestå, men den teknologiske udvikling har jo overflødiggjort mange postbetjeningssteder, f.eks. giroindbetalingen, som er faldet med ca. 70 pct. siden 1990.

Jeg kan også nævne, at det samlede antal breve er faldet fra 728 millioner i første halvår af 2000 til 674 millioner i samme periode i 2003, dvs. et fald på 54 millioner. Hvis man ganger det tal op, svarer det til, at der i 2003 er blevet sendt 108 millioner færre breve end i år 2000. Dette fald skyldes i høj grad overgang til elektroniske kommunikationsformer.

Som noget nyt indføres der i loven en række minimumskrav og nogle standardkriterier både i by- og landområdet. Endelig skal jeg til sidst nævne, at forsendelser til blinde og svagtsende personer fortsat vil blive opretholdt, og det vil være sådan, hvilket Venstre i øvrigt er tilfreds med, at det kronede posthorn bliver bibeholdt.

Kl. 11.55

I Venstre er vi naturligvis åbne over for at diskutere lovforslagets endelige indhold, og med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til videre behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren bliver stående, der er tre, der foreløbig har bedt om ordet for at rette indlæg til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil gerne prøve at stille et spørgsmål til Venstres ordfører. Der er i dag en artikel i Dagbladet Børsen om, at et flertal i Folketinget ønsker at ændre på brevkassebestemmelserne, sådan at de regler, som gælder for etageejendomme og andre bygninger, hvor man har fået byggetilladelse efter 1973 og efter 1974, også skal til at omfatte hele den ældre boligmasse. Nu kan jeg så forstå på ministeren, at det åbenbart ikke er tilfældet, at regeringen går ind for det. Kan Venstres ordfører sige klart til eller fra med hensyn til, om Venstre går ind for det her eller ej?

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er rigtigt, at det ikke er med i lovforslaget, og det er, fordi vi synes, det er en sag, vi må drøfte med de forskellige partier, som tidligere har stået bag postloven.

Men det er da rigtigt, at man godt kan synes, at det er lidt tåbeligt, at to bygninger, som ligger ved siden af hinanden, den ene er fra før 1973 og 1974, og den anden er fra efter 1974, har forskellige regler. I den ene skal de have bragt posten op, og i den anden skal de selv hente posten. Her ville det måske være naturligt, at vi i en for-

standig snak i udvalget fandt ud af, hvordan fremtiden egentlig skal være. Men det er rigtigt, at det ikke fremgår af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg ved ikke, om Venstres ordfører helt klart kunne fortælle mig, om det var et ja til, at man går ind for at ændre reglerne, eller om det var et nej, ligesom ministeren siger, altså at man ikke vil gøre det.

Det er meget interessant, for det har jo nogle ret vidtgående konsekvenser for etageejendomme og andre steder, og det er jo ganske mange husstande, det her omfatter. Derfor er det meget interessant at høre: Hvad går Venstre mest ind for? Jeg kan godt forstå, at man ønsker at drøfte det, men hvad er egentlig Venstres holdning? Vil man gerne det her? Er det rigtigt, som der står i Børsen, at der faktisk på forhånd er et flertal i Folketinget for det?

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg har ikke hørt, at ministeren har sagt, at han ikke vil det. Jeg tror, ministeren vil sige, at han vil være åben over for at diskutere det, og det er vi også.

Når jeg siger det på den måde, er det, fordi jeg synes, vi skal finde en løsning på det spørgsmål i størst mulig enighed. Det må vi kunne, for det er jo trods alt fornuften, der skal sejre i den sag her, og det tror jeg også at den kan.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

To spørgsmål til Venstres ordfører. Det fremgår af lovforslaget, at en del af det her er et resultat af EU's postregler. Ifølge dem skal der fra 2006 ske en liberalisering af brevmarkedet ned til 50 g, mens det i forslaget foreslås, sådan temmelig ubegrundet, at man skal sætte grænsen allerede i 2005. Hvad er begrundelsen for, at Venstre vil støtte en sådan liberalisering, som overskrider, hvad der er fælles aftaler i EU-regi? Det var det ene.

Det andet spørgsmål er om det ambitionsniveau, man har lagt for dagen med hensyn til kvalitetskravene. Det seneste tal for Post Danmarks kvalitet er 95,1 pct., tror jeg tallet er, rettidigt udbragte breve, mens lovforslaget lægger op til en forringelse med ned til 93 pct. Er det virkelig noget, Venstre kan støtte, at vi får en sådan forringelse af brevkvaliteten?

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Når man har valgt 2005 i stedet for 2006, er det, fordi man mener, at det ville kunne tjene postvæsenet bedre, at de får en tidligere liberalisering, men det er rigtigt, og det fremgår af lovforslaget, at der er en liberalisering et år tidligere, men jeg tror, det er en af de ting, som vi eventuelt kan tage op til udvalgsdrøftelse.

Kl. 12.00

Vedrørende kvalitetskrav er det ikke tanken, at kvaliteten skal forringes. Det fremgår jo også tydeligt, at udbringningen af post har været hurtigere i 2003, end den eksempelvis var i 2002. Så jeg tror, der er tale om her, at man nu alene tilpasser sig de normer, der vil være inden for EU, hvor man fastsætter de samme tal her i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Vi har jo, når vi kigger på præcisionen, et postvæsen, der leverer en ganske høj præcision: over 95 pct. Det kan så godt være, at det er begrundet i, at man vil tilpasse niveauet til de andre EU-lande, men er det virkelig sådan, at hr. Svend Heiselberg synes, det er rimeligt, at vi, selv om det danske postselskab, Post Danmark, har vist, at det er i stand til at levere en bedre kvalitet, skal opleve en forringelse bare for så at sige at komme ned på et fælles EU-niveau?

Jeg noterede mig med tilfredshed, at hr. Svend Heiselberg lagde op til, at vi skulle drøfte yderligere, om det var nødvendigt med den her fremrykning af liberaliseringen. Jeg forstår også hr. Svend Heiselbergs svar sådan, at det er ganske ubegrundet med den her fremrykning af liberaliseringen. Man kan diskutere, hvor begrundet det er at indføre liberaliseringen fra 2006, men at Danmark skulle lave en yderligere fremskyndelse af liberaliseringen, kan kun medføre én ting: Det vil være til skade for Post Danmark og til skade for kvaliteten af den danske postleverance.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Som jeg har sagt, er der ikke tale om, at vi får en forringelse, og det er heller ikke det, postvæsenet præsterer i dag. De har en betydelig flottere præstation, end man havde i eksempelvis 2002. I 2002 var der 93,6 pct. af brevene, der kom ud rettidigt, og i 2003 var det 95,1 pct., for økonomi-

breve var det 98,1 pct., og for pakker var det 96,2 pct.

Så man må sige, at de til fulde lever op til, at de kan yde en fin præstation, og det mener vi også de kan. De krav, der er sat ind, er alene af hensyn til, at det svarer til det, som man foreslår i EU.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Heiselberg – som jo nu lægger op til, at det med at fremrykke liberaliseringen godt kan drøftes – om ikke vi kunne blive enige om, at det i hvert fald ikke er noget, der skal ind i den her lov.

Vi har jo en uenighed; der er nogle af os, der mener, at den liberalisering undergraver det fremtidige grundlag for vores postvæsen og på lang sigt vil forhindre, at postvæsenet kan opfylde sin såkaldte befordringspligt og nå ud til alle. Der er så andre partier, der mener, at det godt vil kunne lade sig gøre at sælge posten og alligevel bevare dækningen. Det tror jeg så ikke på, men det er så én debat.

Måske kunne vi indgå det kompromis, at vi sagde: Det skal ikke ind i den her lov i hvert fald, og så må vi tage det slagsmål på et andet tidspunkt. For hvis hr. Svend Heiselberg kunne give den tilkendegivelse, så ville vi jo have ryddet en sten af vejen for eventuelt at kunne lave et bredt forlig, som omfattede alle partier i Folketinget. Jeg har fornemmelsen af, at hvis det kunne lade sig gøre med et samlet forlig, der omfattede alle partier, så ville det være godt for også hr. Svend Heiselberg.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Ja, nu kan vi jo ikke stå og lave kompromiser – det har jeg ingen beføjelser til – her fra talerstolen, men jeg ved jo, at vi har en fleksibel trafikminister, og jeg tror, trafikministeren er indstillet på, at vi får det bredest mulige flertal omkring postloven, så lad os tage en fornuftig snak om det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for det svar; det lukker jo i hvert fald ikke af tingene.

Jeg vil også godt stille hr. Svend Heiselberg et andet spørgsmål vedrørende det der med, at man skal til at nedlægge postkasser eller rettere sagt fjerne brevkassen og flytte det sammen i så-

dan nogle store batterier af postkasser, hvor man skal gå et langt stykke eller op og ned ad en trappe. Det er jo ikke alene et problem for dem, som måske gangbesværet osv., men det er jo også noget, der mindsker kontakten i lokalsamfundet, f.eks. ude på landet. F.eks. vil postbuddet så ikke længere komme hen og måske kunne spørge en ældre person, der sidder i et hus, om der skulle være en regning, som man lige kunne hjælpe med at betale. Hele det sociale element i postens arbejde forsvinder jo så totalt.

Kl. 12.05

Skulle man i virkeligheden ikke hellere gå i den modsatte retning og sikre, at postbuddet stadig væk på fornuftig vis kunne indgå i at forbedre miljøet? Især i de tyndtbefolkede egne har det jo haft meget stor betydning. Derfor synes jeg godt, jeg vil opfordre hr. Heiselberg til at være meget forsigtig med at begynde med at tage folks brevsprække fra dem.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg ved ikke, hvordan de sociale problemer er i de 800.000 ejendomme og lejligheder, hvor postkassen er nede i gangen; jeg tror ikke, de er større end dér, hvor man får leveret posten. Men som jeg har sagt, er det noget, vi må prøve at snakke om i udvalget.

Jeg har fået mange henvendelser fra postbuddene, som giver udtryk for, at de får ødelagt både knæ og ben og ryg ved at løbe op og ned ad trapperne. Og jeg ved jo, at vi her i Folketinget går meget ind for, at befolkningen skal have motion, og man kan jo godt spørge, om ikke det var en god motion at få selv at skulle gå ned og hente sin post – det ved jeg ikke, men det vil jeg tro. Men selvfølgelig, hvis der er nogle, der har svagheder, ældre og syge, skal man selvfølgelig have garanti for, at de selv kan hente den. Men i det hele taget må vi komme tilbage til det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken.

Henrik Sass Larsen (S):

I Socialdemokratiet mener vi, det er positivt, at der nu er blevet fremsat det her lovforslag om postbefordring. Virkelighedens verden gør selvfølgelig dele af den gamle verdens indretning overflødig, og tidligere tiders succes kan jo vise sig at være utilstrækkelig til morgendagens udfordringer. Postbefordringen har jo bare inden

for de sidste 10-15 år fået enorm konkurrence som følge af udbredelsen af internet og anvendelsen af elektronisk post, og alene derfor er der behov for at indrette virksomheden til den virkelighed.

Vi noterer os, at der i forbindelse med det her lovforslag har været nedsat en arbejdsgruppe, der har udarbejdet et meget grundigt oplæg, hvorpå hovedparten af lovforslaget hviler. Vi noterer os ligeledes, at en del af opgaven har været bunden, fordi Danmark har tilsluttet sig EU's planer om liberaliseringspolitik til fordel for at åbne for mere konkurrence.

Som udgangspunkt er vi da også positive over for store dele af det forslag, som er fremsat. Men vi vil godt understrege følgende:

Vores indgangsvinkel er, at brugerne også fremover skal have ordentlig service, og at forsynings sikkerheden ikke må bringes i fare. Folk skal kunne sende og modtage post til en rimelig pris og med et ordentligt serviceniveau.

Derfor er vi meget opmærksomme på, at de eventuelle ændringer – det er jo lidt uklart, kan jeg forstå – til krav om opstilling af f.eks. postkasser ikke giver handicappede og ældre, som har problemer, fysiske vanskeligheder eller andet, et dårligere serviceniveau, end de har i dag.

I det hele taget er vi faktisk ret betænkelige ved de ændringer, der foreslås med hensyn til opstillingen af postkasser for private husstande, sådan som det fremgår af rapporten og andre steder. Vil det her ikke medføre en forringelse af f.eks. sådan noget som dagbladens konkurrence-situation, og er det i det hele taget en service, som vi ønsker at afskaffe? Vi ønsker i hvert fald at få meget grundigt belyst, hvad konsekvenserne rent faktisk bliver af de her ting. Vi er også meget opmærksomme på de arbejdsmiljøproblemer, der selvfølgelig er forbundet med den måde, der udbringes post på i dag.

I Socialdemokratiet er vi stærke tilhængere af øget konkurrence på postbefordringsområdet, hvis det vel at mærke kommer forbrugerne til gode ved enten billigere priser og/eller bedre service, men vi er ikke tilhængere af at gå fra et offentligt monopol til et privat af slagsen.

Kl. 12.10

Et offentligt monopol kan vi i det mindste styre i overensstemmelse med de politiske krav, vi stiller til service og velfungerende infrastruktur. Når der bliver tale om private monopoler – hvad man måske næsten har vanskeligt ved at kalde det, når vi stadig væk ejer 75 pct., men alligevel – så bliver det altså vanskeligt at styre

gennem en mere generel lovgivning og koncessionsbestemmelser.

Derfor er vi meget optaget af, at de områder, hvor der nu bliver eller i længere tid har været konkurrence, også indrettes, således at der faktisk eksisterer en fri og lige konkurrence. Uacceptabel økonomisk krydssubsidiering må undgås, og tekniske hindringer må ryddes af vejen for dem, der ønsker at byde med på markedet.

Omvendt ønsker vi ikke at sætte forsynings sikkerheden over styr ved at udhule grundlaget for udbringning af post i økonomisk urentable områder. Den omkostning skal selvfølgelig indgå i hele konkurrenceopgørelsen. Derfor vil vi under udvalgsarbejdet interessere os meget for den her problemstilling.

Der vil også være andre spørgsmål, som vi i forbindelse med udvalgsarbejdet ønsker at få belyst, men alt i alt håber vi og ser frem til, at de principielle holdninger, som jeg har omtalt her, kan blive imødekommet, så vi også kan tilslutte os forslaget som helhed.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Poul Fischer som ordfører.

Poul Fischer (DF):

I foråret 2002 blev Post Danmark omdannet til et aktieselskab, og samtidig fik trafikministeren bemyndigelse til at sælge 25 pct. af aktierne, et lovforslag, som Dansk Folkeparti sagde ja til. Ved lovforslagets behandling efterlyste Dansk Folkeparti de kommende koncessionsbetingelser med baggrund i, at ingen købere vil melde sig, såfremt de kommande driftsbetingelser ikke er kendte. Med nogen forsinkelse er det lovforslag, der behandler Post Danmarks koncession, endelig på banen.

Selv om Post Danmark genererer pæne overskud, venter der svære tider. Man har rationaliseret, effektiviseret og indført ny teknik, fint nok, men fremtiden byder på faldende postmængder og øget konkurrence, og det er i lyset af dette, der skal udarbejdes en ny koncession.

Dansk Folkeparti går ind til arbejdet med den målsætning at sikre borgerne og virksomhederne den bedst mulige betjening, samtidig med at Post Danmark i et fuldt liberaliseret marked får nogle arbejdsbetingelser, der bevirker, at virksomheden kan overleve uden tilførelse af offentlige tilskud.

Når Dansk Folkeparti tiltrådte et aktiesalg på 25 pct. – og for os gerne mere end 25 pct. – var det med henblik på salg til en strategisk partner

i et mere internationaliseret marked for i sidste ende at give vore borgere og virksomheder en god postbetjening til en rimelig pris.

I november 2003 fik vi rapporten »Overvejelser om fremtidens postpolitik«, et nyttigt værktøj for os politikere, men lad mig blot nævne nogle af farene i rapporten: 76 pct. af danskerne har internetadgang, giromængden er faldet i årene 1990-2002 fra 115 millioner til 36 millioner giroindbetalingskort, og brevmængden falder med 6 pct. om året. Endelig har vi her i Folketinget umiddelbart før jul vedtaget lovforslaget vedrørende offentlige betalinger, NemKontoen. I det lovforslag indgik elektroniske faktureringer til det offentlige.

Jeg behøver vist ikke at sige ret meget mere om faldet i brevmængder, når elektronisk fakturering vinder indpas virksomhederne imellem og senere mellem virksomhed og borger.

Det er med baggrund i bl.a. disse arbejdsbetingelser, der skal udarbejdes en koncession, der åbner op for fairness mod andre aktører i markedet, så der kan konkurreres på lige betingelser.

Jeg vil herefter kommentere nogle af de ændringer i den danske postpolitik, som arbejdsgruppen foreslår.

Liberaliseringstakten for eneretsområdet ønskes fremrykket til 2005 for breve over 50 g – 1 år før øvrige EU-lande. Dansk Folkeparti har ikke noget imod ændringen, men har lidt svært ved at se formålet. Derimod hilser vi en fuld liberalisering af brevområdet i 2009 velkommen.

Kl. 12.15

Modtagerdatabasens placering i Post Danmark ankes der over i høringssvaret fra Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, ligesom Dansk Industri kræver, at adgangen til databasen er betinget af, at oplysningerne er afgørende for markedsadgangen for den pågældende virksomhed. Dansk Folkeparti har sympati for begge synspunkter.

Dansk Folkeparti hilser ligeledes velkommen, at enhedstakstprincippet fortsætter af hensyn til vore yderområder.

Prisloftet på eneretsområdet videreføres med et andet indeks, nemlig tjenestepriksindekset i stedet for forbrugerpriksindekset, ligesom effektivitetskravet på 1 pct. fjernes. Mon det dog har nogen betydning med den korte levetid, eneretsområdet har tilbage?

Sanktionskravene i forbindelse med postkvaliteten hilser Dansk Folkeparti velkommen. Det er et nyt element, som man måske burde lade stige et par procent.

Antallet af omdelingsdage fortsætter uændret med seks dages betjening, hvilket er fint.

Mindstekravene til antallet af postbetjeningssteder er nyt. Der skal herefter være mindst ét betjeningssted med fuld service i hver kommune – med den nuværende struktur vel at mærke – hvilket er i orden.

Derimod sætter Dansk Folkeparti spørgsmålstegn ved forslaget om krav om mindst ét postbetjeningssted i byer med over 5.000 indbyggere, der ligeledes har et kilometerkrav til øvrige postbetjeningssteder. Dette bør være i byer med over 2.000 indbyggere. Der findes i Danmark 174 byer med mellem 2.000 og 5.000 indbyggere, og herfra kan trækkes de byer, som er hovedby i kommuner med den nuværende kommunestruktur. Uden at kende tallet eksakt vil jeg skønne, at der er 50 til 75 byer tilbage, som bør sikres et postbetjeningssted. Det bør medtages, så der ikke er tvivl om, at antallet af postbetjeningssteder på sigt vil nærme sig mindstekravet.

10-kilometer-kravet i forbindelse med lukning af nuværende postbetjeningssteder synes jeg ikke er gennemsigtigt, men vi har bemærket de enkelte høringssvars anker over dette.

Dansk Folkeparti vil gå ind i et konstruktivt udvalgsarbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Kaj Ikkast som ordf... Nej, undskyld, hr. Keld Albrechtsen har bedt om at måtte stille spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Poul Fischer, om det, han siger, skal forstås sådan, at han er enig med Enhedslisten i, at vi ikke vil have lukket posthuse ude omkring i landet, heller ikke i de bykvarterer i de store byer, hvor det er væsentligt at bevare posthusene? Forstod jeg det signal rigtigt? Det vil glæde mig, hvis Dansk Folkeparti også har den opfattelse.

10-kilometer-grænsen kan f.eks. vise sig ikke at være tilstrækkelig til at sikre, at de tyndtbefolkede egne får posthuse. Jeg vil være meget glad for at få den tilkendegivelse.

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Især omkring 10-kilometer-kravet sagde jeg, at jeg ikke kunne se, at det var gennemsigtigt. Nu

har vi jo et udvalgsarbejde foran os, og så må vi jo se, hvordan vi kan få skåret det til.

Det største problem ser jeg i, at man har sat en grænse på 5.000 indbyggere for et postbetjeningssted. Når de reelle tal kommer frem, så er det, som jeg siger, måske 50-75 postbetjeningssteder, det drejer sig om, og så kan man sætte det tal ned til 2.000.

Postbetjeningen ligger os selvfølgelig meget på sinde, og postbetjeningsstederne ligger os selvfølgelig meget på sinde, men vi skal da selvfølgelig også forholde os til det i forhold til et faldende marked.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige, at jeg ikke synes, svaret var fuldstændig krystalklart, desværre.

Men så vil jeg godt spørge: Hvis man så ser på det med, at man måske risikerer at få længere til sit posthus, hvis det viser sig, at det, der ligger i lovforslaget, ikke sikrer tilstrækkelig mange posthuse, og man så samtidig står i den situation, at ens postkasse skal flyttes væk fra brevsprækken og et eller andet sted langt pokker i vold ud i et skel, altså hvis man både får meget langt til posthuset og samtidig skal ud i skellet og man måske ikke går helt godt og man egentlig godt ville have postbuddet til at kunne komme forbi og tage en regning med og få den betalt, er vi så ikke derhenne, hvor det bliver en samlet forringelse, som Dansk Folkeparti ikke vil kunne stå model til?

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Jeg håber, hr. Keld Albrechtsen lagde mærke til, hvad jeg sagde om koncessionen, og i hvilken ånd den skulle udarbejdes. Den skal udarbejdes med den målsætning at sikre borgerne og virksomhederne den bedst mulige betjening, samtidig med at Post Danmark skal kunne fungere i et faldende marked. Det er med udgangspunkt i det.

Hr. Keld Albrechtsen taler så om postbetjeningssteder og postkasseplaceringer ved ejendommene samtidig, men det har jo ikke noget med hinanden at gøre.

Dansk Folkeparti går ind i det her arbejde med at sikre, at vi får en så god postbetjening som overhovedet muligt med de rammer, et postvæsen har at arbejde i fremover. Men jeg ser

store faresignaler i de betingelser, koncessionen kommer til at arbejde under.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu fik hr. Keld Albrechtsen ikke helt svar på det, men så kunne jeg måske prøve at spørge ind til det: Hvad er præcis Dansk Folkepartis holdning til det spørgsmål, vi tidligere har haft oppe omkring brevkassebestemmelser og om at afskaffe denne her særregel om, at bygninger fra før 1973-74 er undtaget fra, at man skal sætte brevkasser op i skel, og at der for etageejendomme skal være brevkasser nede i stueetagen?

Så vidt jeg forstår på dagens udgave af Børsen, så er Dansk Folkeparti med på, at det her bliver afskaffet; der skal bare være en overgangsperiode. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Der er ikke tvivl om, at Dansk Folkeparti da ser det som en serviceforringelse, men når vi skal se på summen af alle de tiltag, der skal gøres, jamen så er det måske et emne, der skal bringes på banen. Jeg har løftet sløret for, at hvis der er en god bredde i dette Folketing, der vil være med til at lave en fornuftig ordning, så går vi ind i en positiv dialog om det. Jeg har nævnt, at kan vi få en lang overgangsordning på 10 år til at få det her implementeret, og kan vi få et retskrav på, at pensionister kan få posten leveret ved døren, jamen så er vi positive med hensyn til at gå ind i en drøftelse af det.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det vil sige, at Dansk Folkepartis stillingtagen afhænger af, om andre i Folketinget kan være med på det – altså hvis der er et bredt flertal. Så må jeg spørge: Hvor bredt skal det så være, for at Dansk Folkeparti går ind for det?

Det vil sige, at man har parkeret sin egen stillingtagen henne hos nogle andre partier, for man vil åbenbart kun være med, hvis der er nogle andre, der er med på det. Er det ikke lidt underligt? Enten er man vel for, at man ændrede her ting, eller også er man imod, og så må man vel prøve at skaffe flertal til det.

(Kort bemærkning).

Poul Fischer (DF):

Jamen som udgangspunkt er vi imod at lave den her ændring, men der skal jo strikkes et forhå-

bentlig stort forlig sammen omkring det her, og er det et afgørende element for øvrige partier i det her Folketing, så har vi sagt, at så er vi bevægelige over i retning af de ordninger, jeg lige nævnte for lidt siden.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken.

Kaj Ikast (KF):

Det er jo ikke sådan lige at gennemgå denne her bog på de minutter, der er tildelt. Jeg synes, vi har fået nogle vældig gode gennemgange af lovforslaget.

Der er nogle af tingene, jeg lige vil trække frem.

Når man siger, at der er tale om en forringelse af målsætningen, så er det ikke rigtigt. Kommer man hele bogen igennem, vil man opdage, at de 93 pct. er en minimumsgrænse. Hvad der har været hidindtil, var ikke nogen minimumsgrænse, hvor man kunne straffe postvæsenet med bøder, hvis de ikke levede op til det. Det kan man efter de nye kriterier, og dermed er det egentlig en opstramning af postloven, at man kræver et minimum på 93 pct. Tidligere har man kun skrevet, at man ligger deromkring, men der har ikke været nogen straf eller lignende i forlængelse af det. Dermed ser jeg det her som en opstramning.

Så vil jeg gerne sige, at der nok er nogle ting, der mangler i det her værk, men det er begrundet. Det er ikke mindst en kommentar til det sidste spørgsmål, der blev stillet fra Socialdemokratiets ordfører. Sidste gang vi behandlede det her, havde vi taget det hele med med postkasser og alt muligt, og da blev det stemt ned i Folketinget. Jeg synes, det er godt, at ministeren ikke har taget det med. Nu kan vi få en fri debat i udvalget om alle disse tvivlsspørgsmål, og når vi skal gå hele bogen her igennem, er der jo mange ting, vi skal igennem. Det tager i hvert fald som minimum en måneds tid, inden vi i udvalget kommer igennem de tvivlsspørgsmål.

Fra et konservativt synspunkt skal jeg sige det rent ud: Vi går efter et stort, bredt forlig, og jeg håber, udvalget kan samles, ligesom vi altid har gjort tidligere.

Kl. 12.25

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren.

Hr. Henrik Sass Larsen. Man må gerne melde sig, før de ærværdige ordførere er på vej ned ad trapperne.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Undskyld, formand, jeg var bare overrasket over, at talen sluttede så hurtigt.

Jeg sad nemlig og prøvede at lytte efter, hvad der blev sagt om de her brevkassebestemmelser. Vi mener faktisk, det er et stort spørgsmål; det er ganske mange husstande, det her omfatter, og for en del mennesker vil det, om jeg så må sige, også være en væsentlig forringelse i forhold til den service, de får i dag. Når man kigger på arbejdsgruppens forslag til, hvad man egentlig har forestillet sig her, kan man se, at der jo er tale om, at man vil gå væk fra den service, man yder i dag. Derfor er det jo spændende nok at vide, hvad de enkelte partier mener.

Der er det, jeg får at vide, at Det Konservative Folkeparti ikke mener noget, ud over at det skal være bredt. Men er man for det, eller er man imod det? Det er sådan lidt væsentligt som udgangspunkt for en drøftelse.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Det kan være, jeg ikke udtalte mig tydeligt nok. Sidste gang vi lagde forslaget frem, stod vi for den holdning, men da var der ikke flertal for det i udvalget, og så bøjede vi os.

Så siger jeg med fulde demokratiske rettigheder og også som formand for udvalget, at så er det bedre, at ministeren ikke lægger det frem i forslaget; så skal udvalget nok finde ud af, hvad der skal stå i den lov, når vi er færdige. Det kaldes parlamentarisk indflydelse, og det går vi faktisk ind for.

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror jeg, vi kan sige tak til hr. Kaj Ikast og gå videre i ordførerrækken.

Morten Homann (SF):

Når man læser lovforslaget, kan man godt lidt få det indtryk, at vi taler om et postvæsen, en virksomhed, som er i krise, og at det på mange punkter er nødvendigt at justere de krav, der bliver stillet, nedad. Det var måske noget af det, man ville forvente man ville gøre med en virksomhed, som havde brug for en hjælpende hånd. Jeg synes, det er på sin plads lige at slå fast sådan til indledning, at det sådan set ikke er

tilfældet. Post Danmark er en velfungerende virksomhed, som har en overordentlig sund økonomi, og i sammenligning med andre europæiske postvæsener er det af ganske høj kvalitet, det, der foregår. Det synes jeg er vigtigt at have i bagehovedet, når man vurderer justeringen af kravene på de mange forskellige områder, som ligger i lovforslaget.

En anden bagvedliggende ting er hele diskussionen om den liberaliseringsproces, som det her forslag jo også går ind i. Det er klart, at der har været en drøftelse og en beslutning i EU-regi om at liberalisere. Jeg synes, og SF synes, at det krav om at liberalisere postvæsenerne fra EU's side er temmelig ubegrundet.

Det er meget svært at se, hvad det er, gevinsterne vil være ved det, men det ses klart, at der er nogle forringelser, specielt når det drejer sig om at sikre et tilstrækkelig højt kvalitetsniveau uden for de store byer. Så selve EU-kravet om liberalisering er ret svagt begrundet.

Det bliver så endnu værre, når man i lovforslaget foreslår at fravige EU-bestemmelserne, sådan at man liberaliserer endnu hurtigere: at man fremrykker liberaliseringen fra 2006 til 2005. Der er ikke skyggen af et argument for den øvelse; det er ren ideologi. Alligevel vælger man altså at stille forslag om, at man skal liberalisere hurtigere end de fælles krav.

Når man kigger på selve ambitionsniveauet for postkvaliteten, er det også svært at se begrundelsen for det. Post Danmark har haft en kvalitet, som har ligget – selvfølgelig med svingninger over og under – på omkring 95 pct. rettidig levering af brevene. Alligevel skruer man ambitionsniveauet ned, så man gør de 95 pct. til en målsætning, og de 93 pct. til det bindende krav, som kan sanktioneres. Det er efter SF's opfattelse et relativt lavt ambitionsniveau for et kvalitetskrav, især når man faktisk ved, at Post Danmark kan gøre det bedre.

Endelig er det et stort og kryptisk spørgsmål, hvad der egentlig skal ske med postbetjeningsstederne i henhold til forslaget. Det fremgår ikke af forslaget, hvad der præcis skal foregå. Det fremgår ikke af nogen af høringssvarene, præcis hvad der skal ske med antallet af postbetjeningssteder, ud over at det klart kan forventes, at der vil blive væsentlig færre postbetjeningssteder.

Det er efter SF's opfattelse ganske enkelt ikke tilstrækkeligt at gøre det på den måde. Hvis man er i gang med en proces, hvor man vil liberalisere, så er det altså også nødvendigt at stille nogle meget mere håndfaste krav, som sikrer, at

man også i udkantsområderne kan få et tilstrækkelig fintmasket net af postbetjeningssteder.

Kl. 12.30

Så vil jeg komme hr. Henrik Sass Larsen i forkøbet og knytte et par bemærkninger til spørgsmålet om brevkasseanlæg. Det er klart SF's opfattelse, at man skal afskaffe den ordning, som gælder for gamle ejendomme fra før 1973 og 1974, så der af hensyn til de mange postbude, som bliver slidt ned af at gå op og ned ad trappeperne i de danske beboelsesejendomme, er ens regler for alle ejendomme.

Vi synes, det kan fungere glimrende, og vi forestiller os, at man måske endda kan lave en udvidelse af den eksisterende ordning for folk, som er ældre eller handicappede eller på anden måde har svært ved selv at hente posten, så de stadig væk kan få posten leveret til døren.

Der er altså en række problemer forbundet med det her forslag. Jeg kan også nævne, at der er problemer omkring tilkøbsdeler, som kan være med til at presse det i retning af, at selve grundydelsen, som alle får uden at betale ekstra for det, bliver forringet. Der er det, at prisreguleringen bliver hævet, så vi kan risikere, at det bliver væsentlig dyrere at sende post, end det er i dag. Endelig er der det, at man bruger sådan noget som kommunerne som referencepunkt for, hvor finmasket posthusnettet skal være, netop som vi står over for en kommunalreform. Slutte- lig er der det, at det ikke vil være sikret, at der er nogle klare tidskrav til, hvornår på dagen posten skal leveres.

Vi må sige, at der er nogle grundlæggende problemer med det her forslag. Der er en lang række ting, som vi skal have kigget nærmere på i udvalget, før SF vil kunne støtte forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig to indlæg til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne først udtrykke anerkendelse for den melding omkring liberaliseringen, som hr. Homann kom med. Jeg kan håbe, at det er en tilkendegivelse, som også har et mere generelt perspektiv for SF, det ville jo være dejligt.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til det om postkasserne og brevsprækkerne. Jeg går ud fra, at hr. Homann må være enig med mig i, at hvis vi politisk fastsætter et bestemt serviceniveau, må man gennem aftaler og overenskomster sikre, at arbejdsmiljøbestemmelser osv. kan overholdes.

Det kan ikke være sådan, at vi siger, at fordi der for indeværende måske er et arbejdsmiljøproblem, skal vi af den grund sænke serviceniveauet. Hvis vi indførte det princip i almindelighed, tror jeg, hr. Homann kunne se, at vi ville være ilde stedt.

Formålet med det her er jo at fyre folk. Formålet er at spare 100 mio. kr., det vil altså sige tilsvarende afskedige en enorm mængde medarbejdere i postvæsenet. Det tror jeg altså ikke på at arbejdsmiljøet bliver bedre af, det må jeg sige til hr. Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Uanset hvad andre kan have af bevæggrunde til det her, så synes jeg, der er en vigtig kerne i det, som handler om, at for de postbude, som skal levere den stadig faldende mængde post, er det altså en hård belastning at skulle levere hver eneste bunke post ved døren.

Det ville selvfølgelig have været en stor beslutning at træffe, at det skal man ikke gøre længere, hvis der ikke var nogen som helst erfaring med det. Men nu er det faktisk sådan, at vi i en del år har haft en ordening, hvor nye ejendomme, både etageejendomme og nogle enkeltstående huse, har været underlagt bestemmelser om, at posten skal leveres i stueetagen og ved skel. Det har faktisk været en ordening, som har fungeret ganske udmærket; en ordening, som man i øvrigt også har i adskillige af vores nabolande.

De to ting, man må veje op mod hinanden, er altså den begrænsede serviceforringelse, der ligger i det, og så den store forbedring af postbude-nes arbejdsmiljø. Uanset hvordan man vender og drejer det, vil det stadig væk være en belastning af arbejdsmiljøet, hvis man tvinger postbude- ne til at skulle levere post på hver etage. Så hvis man laver den afvejning, er der ikke for mig nogen tvivl om, at det er vigtigt, at vi får stillet kravene om, at der skal være brevkasser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne stille et opfølgende spørgsmål, for jeg spurgte faktisk hr. Morten Homann, om han kunne forestille sig, at en besparelse på mere end 100 mio. kr. kan medføre en forbedring af arbejdsmiljøet. Det kan jo ikke lade sig gøre. Hvis man skal hente en sådan besparelse, skal man fyre folk, og så skal postbudene altså rende længere. Det kan så godt være, at de skal rende hurtigere og længere i horisontalt niveau, men

nettoresultatet bliver det samme, nemlig en forringelse af arbejdsmiljøet.

Kl. 12.35

Det er muligt, at postbudene har forestillet sig, at hvis de kunne blive fri for at gå op i opgangene, ville de være det samme antal postarbejdere til at gå rundt med posten nede i gadeniveau, men sådan bliver det jo ikke. Resultatet bliver, at en hel masse postarbejdere bliver afskediget, samtidig med at vi får et ringere serviceniveau. Det kan SF da ikke i ramme alvor støtte!

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har det grundlæggende sådan, at hvis man har et alvorligt sundheds- og arbejdsmiljøproblem, som de her mange trapper udgør – et postbud skal måske i løbet af en arbejdsdag løbe op til 5. sal i 60-70-80 opgange – synes jeg ikke, at man bare kan lukke øjnene for det arbejdsmiljøproblem, fordi der også kan være nogle problemer med antallet af stillinger i den anden ende.

Det synes jeg er en diskussion, som man bliver nødt til at tage op. Det kan godt være, at hr. Keld Albrechtsen vil lukke øjnene for den diskussion. Men for SF er det altså ret væsentligt, at postbude er nogle af de mennesker i det her land, som har et meget alvorligt og nedslidende arbejdsmiljø, som giver problemer. Det bliver man nødt til at forholde sig til.

At det så bliver sat ind i en sammenhæng i et lovforslag, hvor der sker en række andre forringelser, er en helt anden sag, men man kan altså ikke lukke øjnene for, at det her er et alvorligt problem for landets postbude, og at vi har erfaringer, som viser, at den løsning, som ligger lige for, nemlig etablering af brevkasseanlæg, faktisk er til at leve med for langt de fleste mennesker. For dem, der ikke kan leve med den, findes der en dispensationsordning, så de alligevel kan få posten leveret til døren.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

For at følge op på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål vil jeg sige, at man selvfølgelig løser et arbejdsmiljøproblem for en del postbude, for de har ikke noget job bagefter. Det er jo den måde, rationaliteten og besparelsen indgår.

Det, som jeg synes er lidt vanskeligt, og som jeg vil høre SF's kommentar til, er: I rapporten er der nogle meget rørende og lange passager om,

hvordan postarbejdernes arbejdsmiljø er osv., og det synes jeg er alvorligt nok. Jeg fatter bare ikke, hvorfor de ikke har gjort noget ved det i form af at indrette arbejdspladsen. Det er det første.

Det andet, der står i rapporten, er, at man efterfølgende eventuelt kan åbne op for at lave brugerbetaling – det foreslår Post Danmark – hvor man så fremover også kan få lov til at få sin post ind ad brevsprækken, bare man betaler lidt ekstra for det. SF går vel ikke ind for, at man åbner op for den mulighed?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er fuldstændig korrekt. Når vi snakker om dispensationer fra en generel regel om, at der skal opstilles brevkasseanlæg, er det tilsvarende den regel, vi har i dag, hvor det kan være pensionister, folk med handicap eller lignende, hvor der er en visitation, en objektiv grund til, at de skal have posten leveret til døren.

Jeg vil sige til hr. Henrik Sass Larsen, at der er mange problemer, man kan løse ved at indrette arbejdspladsen anderledes. Vi kunne løse mange arbejdsmiljøproblemer her i Folketinget ved at indrette arbejdspladsen anderledes. Vi har forsøgt at indrette vores arbejdsplads anderledes, ved at hr. Henrik Sass Larsen kan blive siddende på sin plads og stille spørgsmål til mig i stedet for at skulle herop.

Men det er ret svært at indrette de danske postbudes arbejdspladser anderledes, al den stund det er det danske samfund, de danske byer, de danske bygninger, som postbudene går rundt i. Uanset hvilken vedtagelse, vi måtte lave herinde, er der stadig væk bygninger, hvor der skal gås på trapper op til 5. sal. Det er ikke noget, vi kan træffe beslutninger om at det må man ikke. Det, vi kan træffe beslutning om, er, at postbudet kan slippe for at rende op i 80-90 opgange i løbet af en arbejdsdag med nedslidning af sin krop til følge.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Med det overblik, som SF's ordfører har over, hvordan arbejdssituationen er for de nuværende postbude, må han også kunne røbe, om det også indebærer det samme alle de steder, hvor der ikke er etageejendomme. De steder er jo også omfattet af det her. Der bliver jo ikke nogen stor forskel på det længere.

Når vi i dag i Børsen kan se en storsmilende formand for Post Danmark melde, at de kan spare 130 mio. kr., er det så ikke temmelig klart, hvor de penge skal komme fra? Der er kun et eneste sted, hvor man kan finde 130 mio. kr., og det er ved at afskedige personale i stor stil, fordi man tilsvarende vil presse nogle længere ruter igennem til de postarbejdere, der er tilbage. Det får man formentlig ikke et hak bedre arbejdsmiljø af. Er ordføreren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg synes ikke, at man kan løse et arbejdsmiljøproblem ved, som hr. Henrik Sass Larsen lægger op til, bare at lukke øjnene – fordi det vil koste stillinger i den sidste ende, må vi presse de stakels postbude op ad de trapper, for ellers er det folk, som mister deres job.

Man bliver nødt til at forholde sig til virkelighedens verden, som hedder, at der er adskillige postbude, som hver eneste måned bliver nedslidt af, at de har et ekstremt hårdt arbejde. Det problem bliver vi nødt til at forholde os til. At det så bliver sat ind i en sammenhæng, hvor der sker en række andre forringelser, som Post Danmarks ledelse uden tvivl kan se nogle økonomiske fordele i, er en anden sag.

Lad os bare diskutere de forringelser, men lige netop i det her tilfælde mener jeg faktisk, at der er en saglig grund til at gå ind og stille krav om, at man udvider den ordening, som har eksisteret i mange år, til også at omfatte de ejendomme, som er lavet før 1973 og 1974.

Kl. 12.40

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre forholder sig i udgangspunktet positivt til det fremsatte forslag, som vi synes balancerer godt mellem de svære hensyn til det, man kunne kalde det sociale hensyn i postbefordringen, nemlig at alle danskere kan få posten ud, at der er tilpas mange betjeningssteder, og det, at vi samtidig har gang i en liberaliseringsproces, som er helt nødvendig for også at sikre brugerne konkurrencen og dermed priser og service på længere sigt.

Det er en delikat balance, fordi der er nogle hensyn at tage, som liberaliseringen ikke kan tage, og som vi derfor skal have indbygget i en regulering og lovgivning. Hele dette lovforslag kommer jo på et tidspunkt, hvor rammen, kan man sige, om den måde, vi kommunikerer med hinanden på, er en heftig digitalisering, som un-

dergraver papirbrevens tid, og som foregår så hurtigt, at man næsten ikke kan følge med, og som dermed også indvarsler en helt ny måde for mennesker at kommunikere på både nationalt og internationalt.

Det skal man have i bagehovedet, for alt, hvad vi beslutter i forbindelse med dette lovforslag, sker jo på baggrund af et vigende marked, og derfor bliver der et stadig større misforhold mellem det, Post Danmark kan tjene på almindelig post, og de særlige ydelser, som vi gerne vil have Post Danmark til at yde.

Der er tre områder, som især har været omdiskuteret i dag. Det er især to af dem, der er blevet diskuteret, men der er også et tredje, som burde måske have været diskuteret lidt mere, og de områder vil jeg koncentrere mig om.

Det har været diskuteret, hvor mange postbetjeningssteder man skal have. Det er, som flere har været inde på, lidt svært at gennemskue, hvilke konsekvenser det fremsatte lovforslag egentlig vil få, bl.a. fordi vi står over for Strukturkommissionens arbejde, som skal fastlægge antallet af kommuner, for hvad kommer det så til at betyde, at man skal have mindst et i hver kommune? Bliver det for lidt eller for meget? Det er der er grund til at kigge nærmere på. Jeg synes, vi skal have en fleksibel tilgang til det, både med transportable betjeningssteder, synergieffekter med købmandsbutikker osv., som der også er lagt op til.

Det andet område, som har været omdiskuteret, er spørgsmålet om postkasser i ældre bygninger. Her må jeg sige, at vi også går efter at få et bredt forlig og vil kigge åbent på det, men vores udgangspunkt er nok det samme som SF's, nemlig at vi synes, at der både er et hensyn til postbudene og et hensyn til det forhold, at postvæsenet, uanset hvad vi gør, kommer til at skulle indrette sig på en virkelighed, hvor de har færre breve at tjene penge på og derfor bliver nødt til at skære i omkostningerne.

Her synes jeg måske, at vi har et område, hvor vi, der har boet i mange år i gammelt etagebyggeri, må sige, at det er meget sjældent, at vi når at få post om morgenen. Hvor stor en ulempe er det, at vi skal tage den med op, når vi kommer hjem? Jeg forudsætter selvfølgelig, at vi finder en ordning, hvor alle handicappede og gangbesværede stadig uden omkostninger kan få den bragt til døren, hvis de vil have det, så det ikke bliver basis for tillægsydelser osv.

Nu skulle jeg så hilse og sige som handicapordfører, at det desværre ikke er særlig mange

gangbesværede eller handicappede forundt at bo i gammelt etagebyggeri, da der meget sjældent er elevatorer, men de, der gør det, skal selvfølgelig have posten bragt til døren.

Det tredje område, som har været lidt mindre diskuteret i dag, som jeg gerne vil fremhæve, er hele diskussionen om modtagerdatabaser. Her synes jeg, vi skylder os selv under udvalgsarbejdet virkelig at kulegrave området. På den ene side skal vi have sikret en central modtagerdatabase, og det koster nogle penge at have sådan en og vedligeholde den. På den anden side må vi også være enige om, at den ikke skal udvikle sig til at blive en malkemaskine i forhold til konkurrenter til Post Danmark og alle mulige andre frivillige folkelige organisationer, som gerne vil trække på sådan en database.

Jeg synes, vi skal kigge grundigt på det forslag, der er fremsat. Jeg vil ikke afvise det, men jeg synes, vi skal kigge grundigt på erfaringerne fra andre lande og på, hvordan vi sikrer en helt præcis fastsættelse af den pris. Det er muligt, at vi helt kan overlade det til Konkurrencestyrelsen, men det er også muligt, at vi skal ind og kigge lidt grundigere på det.

Med de bemærkninger vil jeg sige, at jeg glæder mig til at komme i gang med forhandlingerne, for jeg tror, vi kan finde et godt forlig.

Kl. 12.45

Det kunne være sjovt, hvis der kommer en ordførerrunde til. Socialdemokratiets ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, har jo haft meget travlt med at spørge alle andre partier, hvad de mener om postkasserne i de ældre bygninger, men det er ikke fremgået helt klart, hvad Socialdemokratiet mener, og hvis hr. Henrik Sass Larsen kommer herop en gang til, kunne det da være interessant at høre, hvad Socialdemokratiets holdning til det punkt egentlig er.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, den sidste bemærkning er lidt overraskende, for jeg synes, hr. Henrik Sass Larsen har udtrykt fuldstændig krystalklart, at man ikke ønskede en forringelse her. Jeg skal selvfølgelig ikke stå her og tolke hans ordførerindlæg, men det overrasker mig bare lidt, at hr. Lidegaard ikke havde opfattet det.

Jeg vil gerne indlede med at sige tak til ministeren, for jeg synes faktisk, ministeren har be-

stræbt sig på at lytte til partierne ved forberedelsen af lovforslaget og også klart har signaleret, at vi skal have et åbent og grundigt udvalgsarbejde, som har det principielle formål at samle helst alle partier bag et forlig. Det synes jeg er et fornuftigt signal, som ... undskyld, hr. formand. Lampen lyser, men jeg går ud fra, at jeg har lidt mere taletid.

Første næstformand (Svend Auken):

Jo, jo, jo, jo.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er et fornuftigt signal, og det kunne måske endda danne model for andre ministre.

Så til indholdet i sagen, hvor der jo er forskellige problemer. Jeg har nævnt over for hr. Heiselberg, at det ville altså være virkelig befordrende for at finde et bredt forlig, hvis vi kan undgå, at der kommer bestemmelser om fremrykket liberalisering ind i lovgivningen. Det er nævnt over for ministeren og de andre partier, at det er altså et meget vigtigt punkt for os, jeg kan forstå, at det er det også for SF, og jeg kan ikke forstå, hvorfor det skal være en mærkesag for regeringen at få fremrykket ikrafttrædelsen med 1 år.

Så er der hele debatten om brevkasserne og arbejdsmiljøet. Hr. Morten Homann siger, at der er et arbejdsmiljøproblem, og at vi må forholde os til det. Ja, selvfølgelig må vi det. Når der er et arbejdsmiljøproblem, skal det løses, for vi kan selvfølgelig ikke acceptere, at en statsejet virksomhed år ud og år ind kører videre med et uløst arbejdsmiljøproblem. Det siger sig selv.

Men det siger også sig selv, at løsningen på problemet ikke kan være at fyre en hel masse medarbejdere, fordi det hele går ud på at spare penge. Det er, som om hr. Homann ikke har forstået, at de penge skal hentes ved at fyre medarbejdere, for sådan er økonomien i Post Danmark nu engang skruet sammen. Men hvad får vi ud af at fyre postarbejdere? Det er der ingen der får noget ud af. Vi får et lige så dårligt arbejdsmiljø, vi flytter bare arbejdsmiljøproblemet et andet sted hen, vi får et ringere serviceniveau, og vi får flere arbejdsløse. Det kan ingen da synes er fornuftigt.

Jeg ville vende det om og sige: Skulle vi ikke hellere ansætte nogle flere i postvæsenet? Ministeren kan få beregningen, hvis han er interesseret, men det er faktisk sådan, at hvis man over-

fører dagpenge som tilskud til en virksomhed som Post Danmark, kan man stort set gratis, stort set udgiftsneutralt for staten, ansætte flere folk, raske unge mennesker, som godt kan tåle at løbe op ad en trappe. De kan få et arbejde, og de øvrige postarbejdere kan få et bedre arbejdsmiljø. Det er da sådanne løsninger, vi skal arbejde med, især i en tid, hvor arbejdsløsheden er stigende. Vi skal da ikke begynde at fyre en masse mennesker og samtidig sænke serviceniveauet.

Så vil jeg bare slutte med at sige, at som jeg har nævnt over for en af de andre ordførere – det var hr. Fischer – er antallet af posthuse utrolig vigtigt for Enhedslisten, ikke mindst når vi står over for en strukturreform, hvor vi risikerer, at mange kommuner og også posthuse i storbykvartererne bliver nedlagt. Det har jo betydning, at der også er en god dækning med posthuse i de store byers kvarterer, men jeg har en mistanke om, at Post Danmark vil i gang med at lukke posthuse: De gjorde det forleden i det kvarter, jeg bor i, så det er ikke helt uden grund, at jeg har den mistanke. I Enhedslisten vil vi ikke bare sidde og se på, at posthusene bliver nedlagt, heller ikke i de tyndtbefolkede egne, for det er ikke rimeligt.

Kl. 12.50

Med den indfaldsvinkel vil vi gå meget konstruktivt ind i udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne give ministeren løfte om, også i betragtning af at ministeren har været så åben over for at diskutere tingene med os andre. Vi vil bestemt gå efter, at der kan opnås et bredt forlig, og nu har jeg altså nævnt de punkter, der er de allervigtigste for os.

(Kort bemærkning):

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen, om han ikke ligesom flere af os ordførere, tror jeg nok, har fået henvendelser fra postbudenes tilidsmænd, som netop har givet udtryk for, at problemet med postkasserne må der altså findes en løsning på ud fra den betragtning, at på grund af, at de skal slæbe posten op på syvende, ottende og niende etage, alt efter hvor høje husene nu er, får mange postbude ødelagt knæ og ryg, og mange kommer på førtidspension alene af den grund. Det er ikke, fordi man skal fyre folk, men fordi der kan spares penge ved at undgå, at folk bliver handicappede.

Så forholder det sig sådan ... undskyld, jeg kan se, at jeg er færdig.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg vil lige gøre hr. Svend Heiselberg opmærksom på, at han faktisk ikke havde opbrugt sin tid, men nu svarer hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, jeg nåede at få spørgsmålet. Det fremgår altså af Børsen, at forslaget vil give en besparelse på langt over 100 mio. kr., og det er jo rent ud sagt afskedigelser, det handler om. Det kan godt være, at det ikke har været hr. Heiselbergs direkte hensigt, at der skulle ske massefyringer som konsekvens af forslaget, men det bliver bare konsekvensen, for ellers er det meningsløst at tale om en besparelse på et trecifret millionbeløb. Jeg vil gerne spørge hr. Heiselberg, om han ikke er enig i det, for hvor kommer det tal ellers fra?

Vi vil gerne være med til at forhandle en løsning om arbejdsmiljøproblemet, vi vil da gerne forhandle om en anden fordeling af arbejdet. Vi kan måske få beskæftigelsesministeren ind i sagen, så han kan være med til at løse problemet og for en gangs skyld få lidt flere i arbejde i stedet for hele tiden at få færre i arbejde. Det ville da være en nyskabelse, også for beskæftigelsesministeren, og sikkert også noget, der kunne glæde hr. Heiselberg, som jo næppe heller kan være glad for, at arbejdsløshedskurven stiger og stiger.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Nu tror jeg ikke, vi kan løse arbejdsløshedsproblemet ved at ansætte flere postbude, for så mange skal vi jo heldigvis ikke bruge, heller ikke hvis vi skulle opfylde hr. Keld Albrechtsens ønske.

Men som jeg har givet udtryk for, skyldes det, at man sparer et beløb på godt 100 mio. kr. i det væsentlige, at man undgår udgifter til erstatning for ødelagte knæ og rygge og til førtidspensioner. Det er her, man har de store udgifter, og når man samtidig tager hensyn til alle de svage ældre, der har et handicap, og som stadig får bragt posten op, kan det vel ikke være en ret stor forringelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Heiselberg ved jo godt, at hvis det store beløb, som nævnes i Børsen, er rigtigt – det må vi undersøge i udvalget – kan det altså ikke kun

skyldes det, hr. Heiselberg nævner. Det vil fremkomme ved afskedigelser, og det vil fremkomme ved omlægning af postruterne for de enkelte postbude. Man skal være mere end håbløst naiv for at tro andet. Nu siger jeg ikke, at hr. Heiselberg er mere end håbløst naiv, han har bare ikke haft mulighed for at komme helt til bunds i denne sag, men det får han i udvalget.

Jeg har sagt, at vi er også optaget af arbejdsmiljøproblemet, og vi vil gerne være med til at løse det. Men der må findes andre løsninger. Vi må tænke tingene bedre igennem, så vi finder en løsning, som både giver et godt serviceniveau og et godt arbejdsmiljø. Det kan jo ikke være rigtigt i en tid, hvor vi har en stor arbejdsløshed, at man i sektor efter sektor bliver ved med at sige, at der skal afskediges folk, for så går det altså galt, må jeg sige til hr. Heiselberg. Det er muligt, at det ikke optager regeringen og ikke bekymrer regeringen; det kunne jeg såmænd godt forestille mig.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, nu er tiden i hvert fald udløbet.

Der er ikke flere indlæg til hr. Keld Albrechtsen, så vi siger tak og går videre til fru Tove Videbæk som ordfører.

Kl. 12.55

Tove Videbæk (KD):

Vi forstår på de informationer, vi har fået i forbindelse med forslaget, at det vil styrke Post Danmark til de fremtidige konkurrencebetingelser i EU allerede nu, altså at fremskynde processen. I den forbindelse blev der nedsat en arbejdsgruppe, der skulle se på, hvordan arbejdet kunne påbegyndes, og fra den arbejdsgruppe har vi fået en rapport med nogle anbefalinger.

Jeg noterer med tilfredshed, at mange af de sociale problemer, som vi har set kan opstå i forbindelse med de foreslåede ændringer, har man enten forsøgt at tage hensyn til eller at foreslå løsninger på, og jeg vil nu komme med kommentarer til et par af de ting, som er nævnt i lovforslaget.

Vedrørende antallet af omdelingsdage pr. uge noterer vi med tilfredshed, at der står, at Post Danmark fortsat vil være forpligtet til at omdele post seks dage om ugen. Vi har selv lagt megen vægt på, at det skulle fortsætte, og vi er tilfredse med, at det også bliver tilfældet.

Vedrørende posthusnettet er det sådan, at i byer med mere end ét posthus eller én postbutik

kan Post Danmark tage en postbutiks fremtid op til drøftelse. Retningslinjerne er, og det er præciseret meget godt, at de lokale borgere, erhvervsforeninger osv. skal inddrages, inden der tages beslutning, og det noterer vi også med tilfredshed. Selv om vi ikke gerne ser, at der nedlægges posthuse, har man jo set udeomkring, at det faktisk giver en forbedring for lokalbefolkningen, hvis et posthus bliver lavet om til en postbutik, hvor der sælges andre ting. Der er kommet mere liv på stedet, det har forbedret forholdene mange steder, men det er klart, at der er nødt til at være det ene postbetjeningssted.

Vedrørende betjeningssteder er der et krav om, at der skal være ét betjeningssted i byer med over 5.000 indbyggere, og at borgerne maksimalt må have f.eks. 5 km til nærmeste betjeningssted. Det lyder rimeligt, men når der er tale om tyndtbefolkede områder, skal vi være sikre på, at det også er tilstrækkeligt – at det ikke bare ser ud til at være det, men også er det.

Landpostbuddet bliver også nævnt i denne forbindelse. Vi skal naturligvis sikre, at ældre mennesker, som måske bor alene ude på landet, fortsat vil få besøg af landpostbuddet med deres daglige post, så den sociale kontakt bliver opretholdt. Hvis de er dårligt gående eller handicappede på en eller anden måde, har de brug for at få dispensation, sådan som andre kan få.

Vedrørende brevkasser i skel og brevkasseanlæg kan jeg sige, at det punkt har vi diskuteret rigtig meget hos Kristendemokraterne, for det skal naturligvis sikres, at ældre mennesker, der bor på tredje, fjerde, og femte sal i gamle ejendomme og er dårligt gående, får deres post bragt op. Det kan ikke være rigtigt, at de ældre mennesker eventuelt kun skal have post én gang om ugen, når hjemmehjælpen kommer, eller *hvis* hjemmehjælpen kommer.

Som jeg læser det afsnit, ser det for mig ud, som om der kan gives dispensation, så bevægelseshæmmede og andre handicappede, der er ude af stand til at tømme et brevkasseanlæg, kan få dispensation efter indstilling fra socialforvaltningen, Dansk Blindesamfund eller De Samvirkende Invalideorganisationer, så de får deres post bragt op som sædvanlig. Tilsvarende skal ældre og enlige gangbesværede, der bor i et hus på landet, naturligvis også have mulighed for at få dispensation, og jeg håber naturligvis, at vi måske kan få det yderligere præciseret.

Yderligere kan opstilling af brevkasseanlæg være et problem i mange gamle ejendomme, hvor der måske er dårlig plads i opgangen. Der

står måske barnevogne og cykler eller andet i opgangen, og der vil måske være vanskeligheder med at få plads til at sætte brevkasseanlæg op her. Det må vi naturligvis også finde en løsning på.

Vi er enige i, at det vil tjene borgerne bedst, hvis vi kan få et meget bredt forlig på området, og Kristendemokraterne vil da også gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi håber naturligvis, at der også kan blive flertal for de sociale hensyn, vi har peget på her, når der er tale om ældre, handicappede, enlige ældre mennesker, som bor ude på landet, osv., for det er en side af sagen, som vi i Kristendemokraterne er meget optaget af.

Kl. 13.00

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren, og så er det trafikministeren.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en generelt, synes jeg, meget positiv modtagelse af forslaget. Jeg synes, at alle indlæg har været præget af en kolossal stor indsigt i stofområdet, selv om det jo er meget stort. Der er flere, der har flagret med denne ganske betydelige bog og henvist til rapporten, som jo også var stor.

Jeg er også glad for, at flere partier, endog partier, vi normalt ikke stemmer sammen med, f.eks. hr. Keld Albrechtsens, udtrykte glæde over, at der har været en bred teknisk gennemgang af problemerne på ordførermøder ovre hos mig, og det har der naturligvis været for alle partier.

Jeg synes også, det er karakteristisk, at alle uden undtagelse har sagt, at det kan vi ikke diskutere sådan i detaljer fra en talerstol, og det kan vi jo heller ikke, når man tænker på den bog, der er tale om. Derfor henviser ubetinget alle til, at der ligger et betydeligt udvalgsarbejde, hvor vi skal igennem mange af disse ganske væsentlige detaljer.

Så glæder det mig umådeligt, at i hvert fald de fleste understregede, at de ønskede at finde en bred løsning på området. Det kan jeg sige, at det er regeringen enig i, for er der noget, som fortjener en bred løsning, så er det jo sådan noget som det her, for det er noget, som naturligvis optager hele befolkningen ganske meget.

Jeg er glad for, at der er tilslutning til den overordnede målsætning, nemlig at sikre, at der fortsat skal ydes en postservice i hele landet af god kvalitet og til rimelige priser.

Hvad angår posthusnettet, skal der også fremover være et landsdækkende net af betjeningssteder. Igennem en årrække har forretningsområdet i postbetjeningsstederne været faldende, således er giroindbetalingerne faldet med over 70 pct. siden 1990, og det er jo fantastisk meget, når man tænker på det. Det har medført, at det samlede net af betjeningssteder gradvis er blevet mindre. Post Danmark vil i de kommende år kunne blive nødt til at lukke flere egendrevne betjeningssteder, især fordi kundegrundlaget bliver mindre og mindre, og fordi driften af de egendrevne postbetjeningssteder er dyr. Men som flere ordførere også udtrykte det, kan man såmænd komme ud for, at de eksterne postbetjeningssteder har en bedre service, bl.a. fordi de har længere åbningstider. Det synes jeg er en meget positiv vinkel på det.

Der foreslås som noget nyt, at der indføres en række minimumskrav og nogle afstandskriterier både i byområder og på landet. Det er udtryk for en vis opstramning i forhold til i dag. Nu stiller vi altså krav, vi har ikke alene mål, og det synes jeg er yderst fornuftigt.

Der har naturligvis også været en række synspunkter vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne om brevkasser og brevkasseanlæg skal ændres, eller om de nuværende som foreslået af regeringen skal fortsætte uændret.

Jeg har noteret mig de fremkomne synspunkter. Som hr. Kaj Ikast sagde, er det, vi har lagt frem på det område her, fornuftigt, og vi afventer behandlingen i Folketingets Trafikudvalg. Der ved vi jo, at vi får en meget seriøs behandling af så følsomme emner.

Med hensyn til forslaget om, at andre postvirksomheder kan købe oplysninger på Post Danmarks modtagerdatabase, så udspringer det af et ønske fra branchen. Det er ikke så mange, der har beskæftiget sig med det, men vi har jo også diskuteret det meget under ordførermøderne. Forslagets enkle model er ønsket søgt imødekommet som et led i liberaliseringen.

Når det gælder det spørgsmål, som er rejst om den regnskabsmæssige og konkurrenceretlige regulering af Post Danmark, så pågår der i øjeblikket et arbejde dermed, og det vil Folketingets Trafikudvalg blive nærmere orienteret om.

Så henvender jeg mig til de enkelte ordførere: Hr. Svend Heiselberg havde et klart, sagligt indlæg. Der var ikke så mange dikkedarer, og det takker jeg for.

Hr. Henrik Sass Larsen talte om morgendagens udfordringer, og Socialdemokratiet glæde-

de mig ved at sige, at de var enige i store dele af lovforslaget. Selvfølgelig skal brugerne, som hr. Henrik Sass Larsen sagde, have en ordentlig service.

Vedrørende postkasser og private husstande må jeg nu sige, at jeg havde det ligesom hr. Martin Lidegaard. Jeg blev heller ikke helt klar over i første omgang, men det blev jeg så i anden, hvad det var, Socialdemokratiet stod for.

Kl. 13.05

Hr. Henrik Sass Larsen var også tilhænger af øget konkurrence og var opmærksom på, at selv om det kun er 25 pct. af aktierne, der skal sælges, er det heller ikke private monopoler, vi skal have, og det er jeg fuldstændig enig i.

Hr. Poul Fischer lovede at gå positivt ind til udvalgsarbejdet, jeg havde nær sagt som sædvanlig, og forholdt sig til det, der jo i virkeligheden er hovedproblemet og årsagen til, at vi har dette meget store lovarbejde foran os, nemlig at internettet eksploderer, forøges hver eneste dag, giroantallet falder hver eneste dag, brevantallet falder hver eneste dag, og henviste så også til de offentlige betalinger, som netop har været til debat her i Tinget. Så henviste hr. Poul Fischer og mange andre også til, at 6-dages-betjening var overordentlig vigtigt.

Hr. Kaj Ikast lægger som sædvanlig vægt på den parlamentariske indflydelse, og det er ingen overraskelse, når han er formand for Trafikudvalget, og den er jeg helt tryk ved vil være fuldt til stede.

Hr. Morten Homann var grundlæggende ret tilfreds med forslaget, forstod jeg. Hr. Morten Homann forstod ikke, hvorfor vi vil fremrykke grænsen fra 2006 til 2005, men jeg gør opmærksom på, at det kun drejer sig om 20 pct. af postmængden, og at det kun drejer sig om 1. år. Det er jo for at styrke Post Danmarks tilpasning til de nye krav; det er også et svar til flere andre ordførere.

Hr. Martin Lidegaard udtrykte, at der var en fin balance i forslaget, og sagde, at rammerne for de betingelser, Post Danmark arbejder under, stort set ændres hver eneste dag – det er jo rigtigt – og ønskede en ændring af brevkasseanlægget, så det blev ens for begge.

Hr. Keld Albrechtsen var glad for den grundige forberedelse, det takker jeg for, og ønskede ikke at fremrykke liberaliseringen. Jeg gør endnu en gang opmærksom på, at der kun er tale om 20 pct. af mængden og kun 1. år.

Fru Tove Videbæk lagde meget vægt på det sociale, det er jeg enig i, og jeg understreger der-

for endnu en gang, at omkring landpostbudde-
ne, som fru Tove Videbæk henviste til, er der
ikke i lovforslaget planer om at foretage ændrin-
ger, og det synes jeg også er fornuftigt.

Så er jeg klar.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der er lige et par spørgsmål til ministeren,
hvis ministeren bliver stående. Hr. Henrik Sass
Larsen som den første.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg har to spørgsmål til ministeren. Jeg forstår, at
det med de her brevkassestørrelser er regerin-
gens indstilling. Er det også så regeringens hold-
ning, at det skal forblive uændret? Det er det ene
spørgsmål.

Det andet er: Der er i forbindelse med lovfors-
laget indkommet en del høringssvar, hvor der
er brancher og andre, der har sat store spørgs-
målstegn ved, om man nu får de her fri, fair og
ordentlige konkurrenceforhold. Jeg kan se i mi-
nisterens besvarelse af nogle af høringssvarene,
at man vil nedsætte et udvalgsarbejde om regn-
skabsmæssig og konkurrenceretlig regulering af
Post Danmark og alt muligt andet.

Jeg vil høre, om det arbejde er noget, som til-
flyder udvalget, også inden vi tager stilling til
den endelige lovgivning, så vi har de regler på
plads inden da.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

På det sidste kan jeg svare først. Det var noget af
det, jeg havde med i min tale, at når det gælder
de spørgsmål, som er rejst om regnskabsmæssi-
ge og konkurrenceretlige forhold, så pågår der
et udvalgsarbejde. Så snart vi er færdige med
det, og det skal være, inden lovforslaget vedta-
ges, vil det naturligvis tilgå Trafikudvalget.

Med hensyn til, om det er regeringens indstil-
ling eller holdning, kan jeg sige, at der er ingen
forskel.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som jeg også sagde i min ordførertale, har jeg
været lidt mystificeret over planerne om at frem-
rykke liberaliseringen fra 2006 til 2005. Jeg må i
øvrigt takke for ministerens besvarelse, men si-
ge, at netop på det punkt bidrog den ikke så
voldsomt til afklaringen.

Jeg vil lige spørge endnu en gang: Hvad er års-
sagen til, at man laver den her fremrykning? Alt
andet lige vil det jo være en svækkelse af Post
Danmark, at de skal liberaliseres et år tidligere
end forudsat i de fælles EU-regler. Så der må
være nogle dybereliggende be væggrunde for, at
man vælger den her løsning.

Kl. 13.10

Mit andet spørgsmål drejer sig om ambitions-
niveauet for kvalitetskravene. Hvordan kan det
være, at man vælger, netop som Post Danmark
har offentliggjort et resultat for 2003 på 95,1 pct.s
præcision, at lægge det gulv, som de ikke må gå
under, på 93 pct., når nu selskabet faktisk har
vist, at det er i stand til at levere en væsentlig
bedre kvalitet?

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Med hensyn til liberaliseringen understreger jeg,
at det er 20 pct. af Post Danmarks omsætning på
brevområdet, der stammer fra breve, der vejer
mellem 50 og 100 g. Det er altså kun en femtedel
af det. Vi har skønnet, at en fremrykket liberali-
sering vil tilpasse Post Danmark bedre til den
fremtidige konkurrence, der er i EU, og dermed
styrke Post Danmark. Det er såmænd baggrun-
den.

Med hensyn til kvalitetskrav er det jo rigtigt,
at vi har haft nogle mål før, som hed 97 pct., me-
get høje mål, kan man roligt sige. Vi kender det
jo også fra andre områder inden for trafik. Nu
har vi sagt, at det er bedre at sætte målet ned til
noget realistisk, nemlig 95 pct., men til gengæld
stille et krav, at hvis det kommer *under* 93 pct., så
er det misligholdelse af den aftale, Post Dan-
mark har med Trafikministeriet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Homann for sit sidste spørgsmål til trafikmi-
nisteren.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg forholder mig ikke til, hvad der er i de eksis-
terende regler. Det er fuldstændig korrekt, at
det er uforpligtende. Jeg forholder mig til, hvad
det er, Post Danmark rent faktisk har præsteret,
og der ligger niveauet sådan på omkring 95 pct.,
lidt over nogle år og lidt under andre år. Så spør-
ger jeg: Hvad er årsagen til, at man sætter mål-
sætningen til noget, som de godt kan, og lægger
gulvet væsentligt under?

Man kunne jo sådan set have gået den mod-
satte vej og sagt, at når de nu har vist, at de ud-

mærket er i stand til at præstere 95 pct., så lad os lægge det som et gulv og så sætte et mål, som ligger højere, så vi har noget at stræbe efter, nemlig en endnu bedre postbetjening af danskerne.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jamen det er selvfølgelig et synspunkt. Vi har ganske enkelt forsøgt at være realistiske, for vi har jo haft tallene gennem mange år og set, at 97 pct. har man ikke kunnet nå, og 95 pct. er sammenlignet med alt, hvad vi kender i EU og andre steder i verden, et flot, flot mål.

Samtidig har vi så for første gang også stillet krav. Det er simpelt hen det. Det synes vi er en realistisk og en fair måde over for Post Danmark og for Post Danmarks medarbejdere, for ledelsen kan jo også bruge sådan nogle målsætninger til at sige, hvordan de får den største begejstring i deres kæmpe antal medarbejdere, hvordan de får det til at fungere bedst muligt. Jeg synes, der skal være realistiske mål, så medarbejderne ikke føler, at de får et slag i hovedet hver måned, fordi de ikke når de mål, for medarbejdere og ledelse har jo heldigvis i moderne virksomheder, som Post Danmark er i dag, altid den samme målsætning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af tilstrækkelig færgkapacitet til Bornholm.

Af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.
(Fremsat 18/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Trafikministeren.

Tag den bare med ro.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Undskyld formand. Jeg troede, hr. Keld Albrechtsen ville begrunde det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sådan er det ikke efter reglerne.

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Nej, det er også korrekt.

Enhedslisten har fremsat beslutningsforslag om sikring af tilstrækkelig færgkapacitet til Bornholm, hvilket ifølge Enhedslisten indebærer en revision af færgeforliget. Jeg afviser fuldstændig og totalt beslutningsforslaget, og det er der mange gode grunde til.

Enhedslistens forslag er koncentreret om at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet i færgbetjeningen af Bornholm. Det er spørgsmål, som tidligere, kan jeg roligt sige, er behandlet, og jeg er stadig væk overbevist om, at der med det nuværende trafikoplæg er tilstrækkelig kapacitet til at dække efterspørgslen i hele kontraktperioden.

Ligesom der i dag er udsolgte afgang på de mest attraktive rejsetidspunkter, f.eks. på de populære afgang lørdage i skolernes sommerferie, vil der også i fremtiden være udsolgte afgang. Det er da klart. Det kan ikke undgås. Men med de forventede passagermængder burde der være mulighed for at komme med færgen inden for det ønskede døgn.

Det gælder ved alle former for kollektiv trafik, busser, tog og fly, at der kan være udsolgte afgang, og kun ved at planlægge i god tid kan man være helt sikker på at kunne komme med en afgang på et præcist klokkeslet. Det kender vi vist alle sammen. Det kan jeg huske at vi da havde en debat om forleden dag, når man bare skal hjem fra Folketinget med tog.

Kl. 13.15

I forbindelse med dette beslutningsforslag har det konsulentfirma, der er tilknyttet udbud af færgbetjening af Bornholm, opdateret de tidligere foretagne kapacitetsberegninger. Det er en væsentlig konklusion, at der i hele kontraktperioden, dvs. 2005-2010, er tilstrækkelig kapacitet. Det gælder både person- og biltrafikken for alle